

Şehadetin Önemi ve Anlamı

Eûzubillahimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

*el-Hamdülillahi rabbilâlemin ve'l-âki-
betü li'l-müttekîn. Vessalâtü vesselâmü alâ
seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ec-
maîn.*

*İ'lemû eyyühe'l-ihvân enne efdale'l-
kitâbi kitâbullah ve enne efdale'l-hedyi
hedyü muhammedin sallallahu aleyhi ve sel-
lem ve şerra'l-umûri muhdesâtühâ ve külle
muhdesin bid'ah ve külle bid'atin dalâleh ve
külle dalâletin fi'n-nâri. Ve bi's-senedi'l-mut-
tasılı ile'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve sel-
leme ennehû kâl:*

*مَنْ سَأَلَ شَيْئًا وَعِنْدَهُ مَا يُغْنِيهِ، فَإِنَّمَا يَسْتَكْثِرُ
مِنْ جَمْرِ جَهَنَّمَ. قَالُوا: وَمَا يُغْنِيهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟
قَالَ: قَدْرُ مَا يُغَدِّيهِ أَوْ يُعَشِّيهِ. حم د حب ط ب ك
ق وابن خزيمة وابن جرير عن سهل، ك عن
زياد بن جارية التميمي.*

....

Açlığa tahammül edemeyen insan istemesin kimseden bir şey diyor. Üçgün dayan, üç günde bir fırsat gelirse ne âlâ, gelmezse ondan sonra istemeye hakkın vardır diyor. Bir başkası da beş güne çıkartmış bunu. Beş gün sık kendini, dişini sık, sabret diyor. Beş günden sonra gelirse, helalinden ye diyor. İsteye isteye yığacaksın. Ateş, cehennemın ateşi oluyor.

Allah muhafaza etsin.

a. Şehadet Ve Şehitlik: Büyük Bir Nimet

Ravileri; Ahmed b. Hanbel, Ebû Davud, İbn Hibban, Taberani, Hakim, Beyhaki, İbn Huzeme, İbn Cerir Sehl'den. İbn Asâkir Ziyâd b. Cârîyete't-Temîmî'den.

Ha bu arada Ahmed b Hanbel deyince, bu kitap sahibinin bir sözünü daha dinledim. Bunlar şâyân-ı tavsiye yani.

Ahmed b. Hanbel hazretleri fakih değildir diyor. Fakih değildir, mezhebi yoktur diyor. O ancak muhaddistir. Muhaddistir, katiyyen fıkıh tarafına kaymamıştır, gitmemiştir. Ben bunun nakletmesini bilirim diyor. O adam diyor ki ben bu hadisi nakletmesini bilirim, altındaki mesele karışmam diyor. Bunun manası budur

diye hüküm vermemiş Ahmed b. Hanbel hazretleri.

Bu şimdi Vahhabiler Hanbelîyiz diyorlar ama Hanbelî, Ahmed b. Hanbel'in kendi mezhebi değildir. Sonraki ulemaların, diğer mezheplerin sahipleri gibi, o hadislerden istinbat ettikleri kavillerdir.

Ey insaf sahibi! Ahmed b. Hanbel'in milyonla hadis ezberinde var. Milyonla hadis ezberinde var, kendisi Arap da canım. Bizim gibi sonradan öğrenme değil, kendisi Arap, mükemmel surette manaya âşına. Fakat diyor ki,

“Benim haddim değil bu. Ben sana hadis nakledeyim, sen içinden ne istinbat edersen et, orasına karışmam.”

Biz şimdi, Allah esirgeye, İmam Âzam'ın da üstüne çıktık, Şâfiî'nin de üstüne çıktık, onların daha çok fevkinde yani. “Onlar kimmiş?” diyecek kadar terbiyesizliğe de uzadık.

Allah esirgesin.

«مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ، بَلَّغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ

الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ. مَدَّتْ نَهْرَ

حَبِّ عَنْ سَهْلٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ.»

*Men seelellâhe's-şehâdete bi-sıdkin bel-
leğahullâhu menâzile's-şühedâi ve in mâte
alâ firâşihî.*¹

Şehitlik büyük bir nimet! Gençliğimde şehitlik şeylerini okurken içime çok düştü böyle. “Yâ Rabbi! Beni de şehitlerin arasına kabul et!” diyerekten yalvarıyordum. İnşallah yine Cenâb-ı Hak bu şehitler arasına kabul eder de. Diyor ki bak;

Men seelellâhe's-şehâdete. “Şehit olmak kolay bir şey değildir. Şehadeti istiyoruz Allah'tan.”

Niçin?

Bütün günahlar mağfur oluyor?

¹ Müslim, "imâre", r. 157; Ebû Dâvud, "Salât", 361, r. 1520; Tirmizî, "Fedâilü'l-cihâd", 19, r. 1653; Nesâî, "Cihâd", 36, r. 3162; İbn Mâce, "Cihâd", 15, r. 2797; Dârimî, "Cihâd", 16, r. 2451; İbn Hibbân, *Sahîh*, VII, 465, r. 3192; Hâkim, *el-Müstedrek*, II, 87, r. 2412; Nesâî, *es-Sünenü'l-Kübrâ*, IV, 297, r. 4355; Ebû Avâne, *Müsned*, IV, 490-491, r. 7446; Beyhakî, *es-Sünenü'l-kübrâ*, IX, 285-286, r. 18555; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, VI, 72, r. 5550; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-evsat*, III, 258, r. 3079; İbn Ebî Âsım, *el-Cihâd*, II, 491-492, r. 184.

İlk kan damlasından günah kalmıyor zaten. Dört yüz tane de etrafındaki eş, dost ve yârânına şefaati de oluyor. Dört yüz kişiye de şefaahat hakkı veriliyor kendisine. Eee, büyük bir nimet.

“Onun için şehadeti sen iste.” *Bi-sıdkin*. “Ama içten iste, sağlam iste, öyle dilinin ucuyla değil.” *Belleğahullâhu menâzile’sş-şühedâi ve in mâte alâ firâşihî*. “Yatağında da ölsen sen o şehadet mertebesini alırsın.” diyor.

Ne için?

Niyyetü’l-mü’mini hayrun min amelihî. “Mü’minler niyetleriyle me’cur.”

Bu niyetinle sen şehadet istiyorsun, “Yâ Rab! Ben de bir şehitlik mertebesine erişebilsem. Eriştir yâ Rab!” diyerekten böyle dua ediyorsun. Eh nasibin yok, her şey taktirle. Yatağında ölüyorsun ama o mertebeye nail oluyorsun, o sevabı veriyor Cenâb-ı Hak.

Ravileri Müslim başta, Ebû Davud, Tirmizi, Nesei, İbn Mace, İbn Hibban, Selh’den, o da babasından.

«مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الْجَنَّةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، قَالَتْ الْجَنَّةُ:
اللَّهُمَّ أَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ؛ وَمَنْ اسْتَجَارَ مِنَ النَّارِ
ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، قَالَتْ النَّارُ: اللَّهُمَّ أَجِرْهُ مِنَ
النَّارِ. هَنَّا دُتْ ن ك ه ب ض ع ن أَنَسٍ.»

*Men seelellâhe'l-cennete selâsete merrâtin kâleti'l-cennetü: Allâhümme ed-hilhu'l-cennete ve meni'stecâre mine'n-nâri selâse merrâtin kâleti'n-nâru: Allâhümme ecirhü mine'n-nâri.*²

Men seelellâhe'l-cennete. “Her kim Cenâb-ı Hak’tan cenneti isterse.”

İlk dualarımızda, kısa dualardır ama bu kısa dualar tüm manasıyla çok duaların yerini tutar.

“Yâ Rabbi! Bana cennetini ver, cehennemden de beni uzak et!”

Kısacık bir dua. Eh, işte oldu.

² Tirmizî, "Sifetü'l-cennet", 27, r. 2572; Nesâî, "İsti'âze", 56, r. 5521; İbn Mâce, "Zühd", 39, r. 4340; Ahmed b. Hanbel, III, 208, r. 13173; İbn Hibbân, *Sahih*, III, 308, r. 1034; Hâkim, *el-Müstedrek*, I, 717, r. 1960; Nesâî, *es-Sünenü'l-Kübrâ*, VII, 235, r. 7907; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, VI, 356, r. 3683; Taberânî, *ed-Duâ*, I, 391, r. 1312.

Men seelellâhe'l-cennete selâsete merrâtin. Ama üç defa; “Yâ Rab! Senden cennetini isterim. Yâ Rab! Senden cennetini isterim. Yâ Rab! Senden cennetini isterim.” diyor-sun.

Cennet de hâl diliyle diyor ki;

Allâhümme edhilhu'l-cennete. “Onu cennetine koy yâ Rabbi! Bak istiyor beni. Sen onu buraya koy.” diyor.

Ve meni'stecâre mine'n-nâri selâse merrâtin. “Yâ Rabbi! Beni cehennemden koru! Aman yâ Rabbi! Yakma beni orda götürme.” Bunu da üç defa diyince.”

Cehennem de hâl diliyle diyor ki;

Allâhümme ecirhü mine'n-nâri. “Yâ Rabbi! Sen de onu cehennem ateşinden koru.” diyor.

b. İçkiye Karşı Uyarı

Hennâd'ın, Tirmizi'nin, Nesei'nin, Hâkim'in, Beyhaki'nin, Ziyâ el-Makdisî'nin Hazreti Enes'ten rivayeti.

«مَنْ سُئِلَ عَنْ عِلْمٍ فَكَتَمَهُ، أَلْجَمَهُ اللَّهُ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ بِلِجَامٍ مِنَ النَّارِ. حم، د، ت، ه، ك، هب،
 عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ؛ ه، عَنْ أَنَسٍ؛ طب، عد، خط، عَنْ
 قَيْسِ بْنِ طَلْقٍ، عَنْ أَبِيهِ؛ عد، طس، قط، عَنْ ابْنِ
 عُمَرَ.»

*Men süile an ilmin fe-ketemehu elce-
 mehu yevme'l-kıyâmeti bi-licâmin mine'n-
 nâri.*³

Men süile an ilmin. “Geldi birisi bir me-
 sele-i diniye soruyor.”

Burda *an ilmin* diyor, hangi ilimden olursa
 olsun, her ilim bunun altına girer. Mesela avu-
 kattan bir meseleyi soruyorsunuz, doktordan
 da bir şey sorabilirsiniz, hakimden de bir şey

³ Ebû Dâvud, "İlim", 9, r. 3658; Tirmizî, "İlim", 3, r. 2649; İbn Mâce, "Mukaddime", 24, r. 261; İbn Mâce, "Mukaddime", 24, r. 266; Ahmed b. Hanbel, II, 263, r. 7571; Ahmed b. Hanbel, II, 296, r. 7943; Ahmed b. Hanbel, II, 305, r. 8049; Ahmed b. Hanbel, II, 344, r. 8533; Ahmed b. Hanbel, II, 495, r. 10420; İbn Hibbân, *Sahîh*, I, 297, r. 95; Hâkim, *el-Müstedrek*, I, 181, r. 344; Hâkim, *el-Müstedrek*, I, 182, r. 345; Beyhakî, *Şuabu'l-îmân*, III, 252-253, r. 1612; Beyhakî, *Şuabu'l-îmân*, III, 253-255, r. 1613; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebir*, VIII, 334, r. 8251; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-evsat*, II, 382, r. 2290; Kudâ'î, *Müs-
 nedü's-Şihâb*, I, 266, r. 432.

sorabilirsiniz, mühendisten de bir şey sorabilirsiniz, her birinden, hep bilgi sahipleri.

“Bu ilim sahiplerinden sorduk.” *Fe-keteme-hû*. “Ee, bunun altında bu kadar para var. Verirsen söylerim vermezsen yok.” *Fe-keteme-hû*. “Söylemiyor.”

Bu sorulan meseleyi sakladığından dolayı, ama burada ekseriyetle ilmi mesele, fıkhi meselelerdir, dini meselelerdir. Ötekileri de şumulü vardır dolayısıyla.

Elcemehû yevme'l-kıyâmeti bi-licâmin mine'n-nâri.

Onun için eski ulemalar hep fisebilillah okutmuşlar, fisebilillah. O para devri sonradan gelmiş. Ondan sonra dünya tatlı gelmiş, parasız okutmaktan bıkmışlar, okutan kalmamış. Bakmışlar ki cehalet ortalığı götürecektir, ondan sonra, “Sana şu kadar para verelim de okut.” demişler, o da öyle okutmuş. Bu zaruretinde olduğu şeydir bu paralar. Aslında herkesin fisebilillah dini meseleleri öğretmesi lazım.

E ben nerden kazanacağım?

Allah Rezzak. Eski büyüklerimiz nasıl geçindi iseler biz de öyle geçineceğiz.

Bak ravilerine!

Ahmed b. Hanbel, Ebû Davud, Tirmizi, İbn Mace, Hakim, Beyhaki, Hazreti Ebû Hüreyre'den. İbn Mace Hazreti Enes'ten. Taberani, İbn Adiy, Hatib Kays b. Talk'tan. İbn Adiy, Teberani *Evsat*, Darekutni İbn Ömer'den bunu rivayet etmişler.

«مَنْ زَوَّجَ ابْنَتَهُ أَوْ وَاحِدَةً مِنْ أَهْلِهِ مِمَّنْ
يَشْرَبُ الْخَمْرَ، فَكَأَنَّمَا قَادَهَا إِلَى النَّارِ.
الدَّيْلَمِيُّ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ.»

*Men zevvece' bnetehû ev vâhideten min ehlihi mimmen yeşrebü'l-hamra fe-keennemâ kâdehâ ile'n-nâri.*⁴

Buna dikkat edin!

Men zevvece' bnetehû. “Her kim kızını verirse bir kocaya.” *Ev vâhideten min ehlihî.* “Kızı olmaz da kardeşi olur, teyzesi olur, halası olur neyse.”

İdaresi altında olan birisini verirse...

Kime?

⁴ Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, V, 357, r. 13219.

Mimmen yeşrebü'l-hamra. “İçki içen bir adama verirse, evladını yahut kumandası altındaki birisini.” *Fe-keennemâ kâdehâ ile'n-nâri.* “Sanki onu eliyle cehenneme atmış gibidir.”

Ölüme veriyor yani onu. Onların hayatlarında da tat olmaz, geçimlerinde da tat olmaz, çocuklarında da tat olmaz.

Allah muhafaza etsin hepimizin evlatlarını, öyle çirkin akibetlere düşmekten muhafaza buyursun.

Deylemî Hazreti İbn Abbas'tan.

Ama ne yazık ki dinini bilemeyen bazı insanların, geçen pek acı bir şey dinledim, duydum da yani ayıpladığımdan değil de ders, hepimize bir ders.

Hıristiyan mahallesinde oturuyor adam, Ermeni mahallesi. Delikanlı yetişkin, ötekisi de yetişmiş kız. Abayı harlatmışlar birbirlerine.

“Varacam da varacam!”

“Kızım deli mi oldun sen? Bu dinsiz bir kere, milliyetin ayrı, onunla olmaz.”

Yoo...

Hiç bir şey gözüne görünmüyor, aklına da gelmiyor.

Bu ne?

Ne kadar çirkin bir şey. İslâm dininde bir müslüman ancak müslümana varabilir. Bu müslüman da içkisiz olması lazım. Böyle içki-
liye bile vermiyoruz da dini ayrı bir gavura git-
menin [tehlikesi ne kadar büyük!] Çok da var
bundan ha! Ben birisinden dinledim;

“Bir kızıma koca lazım. Amerikalı, mame-
rikalı ne olacak? Alsın gitsin!” diyor.

Bu kadar da delilikler var, deliler var içi-
mizde.

Allah muhafaza etsin.

O artık sarhoşa gitmiş, düşünür mü?

Hiç düşünmez!

Ama bak Cenâb-ı Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, “Bunları vermeyin! Elinizlen kendi evlatlarınızı cehenneme atmış gibi olursunuz.” diyor.

«مَنْ سَاءَ خُلُقُهُ مِنْ الرَّقِيقِ وَالذَّوَابِّ
وَالصَّبْيَانِ، فَاقْرَأُوا فِي أُذُنَيْهِ: ﴿أَفْغَيْرَ دِينِ اللَّهِ
يَبْغُونَ...﴾ الْآيَةَ. كَر، عَنْ أَنَسٍ.»

*Men sâe hulukuhû mine'r-refîki ve'd-
devâbbi ve's-sıbyâni fa'kraû fî üzüneyhi: E fe
ğayre dînillâhi yebğûne...⁵ ve lehû esleme men
fi's-semâvâti ve'l-ardi tav'an ve kerhen ve
ileyhi yurce'ûn.*

Evlatlarımız doğdu, hayvanlarımız doğdu
huyu bozuk, cibilliyeti bozuk, daima fenalıklar
yapıyor. Bunlara da hep sabır lazım ama.

c. Oğlunun İyileşmesi Ve Sabır: Bir Ba- banın Duası

Şimdi bakın yine bir tane daha söyleye-
yim.

Bizim Çeşme denilen İzmir'in yanında bir
yer var, oradan bir kardeş ekseriyetle gelir
bize, geldikçe de bir oğlu var, oğlundan şika-
yet eder.

⁵ Taberânî, *el-Mu'cemü'l-evsat*, I, 27, r. 64; İbn Asâkir, *Târihu Di-
meşk*, XV, 91; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, XV, 421, r. 41666.

Oğlu gayet güzel sesli, bütün gün zevk âlemlerinde dolaşıyor. Babasını da üzüyor, para istiyor mütemadiyen mal istiyor.

Babası biraz aksilenmiş, çekmiş bıçağı babasının üzerine yürümüş. Ve biraz da canını yakmış galiba, geldi burada ağlandı, sızlandı filan gitti.

şimdi bu bayram bir mektup aldım, “Aman hoca efendi oğlum melek oldu, tevbe istiğfar etti, namaza başladı. Aman o kadar memnunum ki.” diyor.

Azcık da sabır lazım işte!

Dua edeceksin, ananın babanın duası makbul, “Allah onlara ıslah-ı hâl nasip etsin!” diyerekten dua edeceğiz. Yoksa hemen atlamayın böyle şeye.

İşte onun kolayı, gerek klemizden gerek hayvanlarımızdan, gerek çocuklarımızdan baktık ki çok bozuk durumu var, onun kulağına bir ezan okuyacağız. Ve okuduktan sonra bu âyet-i kerîmeyi,

أَفْغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ

*E fe-ğayre dînillâhi yebğûne ve lehû es-
leme men fi's-semâvâti ve'l-ardi tav'an ve
kerhen ve ileyhi yurce'ûn.*⁶

Üfff deyi kulağına üflersin, o çocuğun
huyu derhal değişir. İhlas, ihlasınıza bağlı.

İbn Asâkir, Enes'ten.

«مَنْ سَاءَ خُلُقُهُ مِنْ إِنْسَانٍ أَوْ دَابَّةٍ، فَأَذِنُوا فِي
أُذُنِهِ. الدَّيْلَمِيُّ، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ.»

*Men sâe hulukuhu min insânin ev dâbbe-
tin fe-ezzinû fî üzünihî.*⁷

Gerek insandan gerek hayvanlardan aldı-
nız bir at, bindiniz üzerine teper adamı, ısırır.
Onun kulağına gidersin, *Allahu ekber Allahu
ekber...* diye bir ezan okursun, sen de bakar-
sın ki uslulaşır hayvan.

⁶ 3/Âl-i İmrân, 83.

⁷ Deylemî, *el-Firdevs*, III, 558, r. 5752; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-
ummâl*, XV, 421, r. 41665.

Şunu da okuyayım da kafi gelsin.

مَنْ زَنَى خَرَجَ مِنَ الْإِيمَانِ، وَمَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ
غَيْرَ مُكْرِهِ خَرَجَ مِنَ الْإِيمَانِ، وَمَنْ انْتَهَبَ نَهْبَةً
يَسْتَشْرِفُهَا النَّاسُ خَرَجَ مِنَ الْإِيمَانِ. ابْنُ قَانِعٍ،
عَنْ شَرِيكِ. غَيْرُ مَنْسُوبٍ.

*Men zenâ harace mine'l-îmâni ve men şeribe'l-hamre ğayre mükrehin harace mine'l-îmâni ve meni'ntehebe nehbeten yesteşrifühe'n-nâsü harace mine'l-îmâni.*⁸

Men zenâ.” “Her kim zina yaparsa.”

Olmaz, bu müslümanın aklının hafızasının dışında bir şey. Söylenecek de bir şey değil yani.

Nasıl olurda insan bunu irtikap edebilir?

Men zenâ harace mine'l-îmâni. “Bu zina eden imandan çıkar.”

Çünkü;

⁸ Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebir*, VII, 310, r. 7224; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, I, 265, r. 1330; İbn Kânî, *Mu'cemü's-sahâbe*, I, 339.

لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ.

Lâ yezne'z-zânî hîne yeznî ve hüve mü'minin.

Olmaz! Bir insan mü'min olarak zina et-sin, olmaz.

Mü'min zina eder mi?

İman onun zina etmesine müsaade etmez.

İman sahibi diyor ki;

“Allah beni görüyor.”

Allah seni gördüğü halde sen bu çirkin ha-reketi nasıl yapıyorsun?

Demek ki iman üzerinden gidiyor, aklı da başından gidiyor, ne yaptığının da farkında de-ğil.

Ve men şeribe'l-hamra. “İçki içiyor.”

Müslüman içki de içmez. Çünkü Allah'ın yasağı var. Bu yasağından dolayı Allah da gö-rüyor, ne kadar saklı içersen iç.

Allah'ın görmediği şey yok biliyor onu. Bildiği için;

Ğayra mükrehin. “Ama zorunan değil kendi kendine içiyor. Bilerek içiyor.”

Harace mine'l-îmâni. “Bu da imandan çı-kar.”

Çünkü iman ile içemez. İmanlı bir insan o işi yapamaz. Zina da edemez, içki de içemez, adam da öldüremez, kötülüklerin hiçbirisini yapamaz.

Neden?

İmanı manidir. İman diyor ki, “Allah görüyor, birdir. E bunun hesabı var, arkasından azap da var.”

Onun için;

Ve meni’ntehebe nühbeten. “Bir çalma yaptın, hırsızlık, gasp, içki alanın hali yani.” *Yesteşrifühe’n-nâsü.* “Kıymetli bir şey yani, onu çalıyor.” *Harace mine’l-îmâni.* “İman varken onu yapamaz.”

İman çıkmış onun üzerinden de buna öyle diyorlar. Ceketin sırttan çıktığı gibi iman da adamın sırtından çıkar başında bekler böyle. Gitmez ama başında bekler. Nihayet bitirir günahını tevbe eder o zaman yine iman ona yine girer.

Allah kusurlarımızı affetsin. Tevfikatı samadaniyyesine mazhar etsin. Razı olduğu hayırlı amelleri cümlemize nasip etsin. Razı olmadığı kötü amellerin hepsinden de bizi hıfz u himayesinde daim etsin.

Şu var yalnız, müslüman masum değildir, yani müslümanlar alim ol, evliya ol hatta, günah işlemesin [mümkün değil. Günahsızlık] peygambere mahsus. Peygamberlerden gayri hıfz u himayede kimse yoktur. Masum peygamber. Ondan başka hepimiz takdir-i ilâhiyenin ceryanı altındayız. Binâenaleyh bak müslüman olduğu halde bu günahı yaptı deriz. E olur.

Hatta bu okuduğum kitabın içerisinde bu zât-ı şerif misal olaraktan bazı şeyler yazmış.

Bu zamanın dervişleri diyor, misafir gelmiş evine. Ben de evde bıraktım misafiri çıktım dışarıya, komşumun evindeki delikten odamı gözetledim, bakalım ne yapacak bu misafir?

Baktım ki diyor bizim evdeki cariyeye tassallut etmeye başladı diyor bizim misafir.

İkinci bir vaka, diyor ki bir kötü adam geldi. Allah'sız daha büyük fenalık yaptı. O zaman, 900 senesinin insanı bu. O zamanki insanlara karşı da çok acı konuşmuş, çok acı konuşmuş. Bu zamanın insanları kimisi diyor tilki huyunda, kimisi kurt huyunda, kimisi kelb hu-

yunda, kimisi hıznır huyunda, kimisi aslan huyunda... çeşit böyle saymış. Bunların içinden kamil olan müslüman çok nadir demiş.

Derviş olmakla iş bitmiyor, Allah'a bağlanıp teslim olmak lazım. Allah'a bağlanıp teslim olmak da kolaycacık olmuyor yani. Teslimiyet de kolay bir şey değil.

d. Müminin Tutumu: Günahlarından Dolayı Korku Ve İyiliklerinden Dolayı Sevinç

Onun için;

«مَنْ سَاءَتْهُ سَيِّئَتُهُ، وَسَرَّتْهُ حَسَنَتُهُ، فَهُوَ مُؤْمِنٌ.
طب، کر، عَنْ أَبِي أَمَامَةَ؛ وَتَمَّامٌ، عَنْ أَبِي أَمَامَةَ،
'السَّمَّانُ فِي «مَشِيخَتِهِ»، وَعُمَرُ؛ ع، وَأَبُو سَعْدٍ
عَنْ عُمَرَ. وَصَحَّحَ.»

*Men sâethü seyyietühû ve serrathü hase-
netühü fe-hüve mü'minün.*¹⁰

(9) قوله: «وأبو سعد» كذا في «الجامع الكبير»، وعند أ.ض: «وأبو سعيد».

¹⁰ Ahmed b. Hanbel, III, 446, r. 15696; İbn Hibbân, *Sahih*, X, 436, r. 4576; Hâkim, *el-Müstedrek*, I, 58, r. 33; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, I, 179, r. 201; Beyhakî, *Şuabu'l-îmân*, IX, 232, r. 6594; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-*

“Her kimin kendi yaptığı bir günah kendisi için fena geliyor.”

“Tüh, ben bunu nasıl yaptım! Tevbe yarabbim ya resûlullah!” diyor, yaptığı bu hata-dan dolayı üzülüyor ve korkuyor âkıbetinden.

Ve serrathü hasenetühû. “Yaptığı iyiliklere karşı da seviniyor.”

Elhamdülillah, Cenâb-ı Hak bunu bana nasip etti de böyle bir iyilik de yapabildim diye seviniyor.

Ve hüve mü'min. “İşte o mü'mindir.”

Yoksa kötülüğünden dolayı üzülmeyen ve yaptığı hayırlardan dolayı da sevinmeyen insan mü'minlikten demek uzak oluyor.

Allah kusurlarımızı affetsin. Tevfikatı samadaniyyesine mazhar eylesin. Cenâb-ı Hak cümlemizi afv u mağfiretine mazhar buyursun.

Altında çok güzel şeyler var ama vakit yok, bunu da inşallah gelecek dersimizde okuruz.

Buyurun bir salât ü selâm okuyalım.

kebîr, VIII, 117, r. 7539; İbn Asâkir, *Târîhu Dimeşk*, XLVI, 49, r. -1; Makdisî, *el-Muhtâre*, I, 267, r. 156; Heysemî, *Mecme'u'z-zevâid*, I, 86, r. 287; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, I, 144, r. 700.

Allahümme salli salâten kâmileten ve sellim selâmen tâmmen alâ seyyidinâ Muhammedinillezî tenhallü bihi'l-ukad ve tenfericü bihi'l-kürab ve tukdâ bihi'l-havâic ve tünâlü bihi'l-rağâib ve hüsnü'l-havâtimi ve yüsteska'l-ğamâmü bi-vechihi'l-kerîm ve alâ âlihî ve sahibihî fî külli lemhatin ve nefesin biadedi külli mâlûmün leke.

Bu efendinin, bu kitap sahibi zâtın bir çok tavsiyelerinin arasında şimdi o aklıma geldi. Cenab-ı Peygamber'e çok salât ü selâm getirin diyor. Benim şeyhim Resûlullah'tır diyor. Ben ona çok salât ü selâm getiririm. Bazıları böyle 50 bin defa okumuşlar, bazıları 30 bin defa okumuşlar senelerce.

Onun için bizim için en güzel yol Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'e günde en aşağı 1000'den aşağı kalmamak üzere salât ü selâm okumak. Büyük salavatları okumaktansa küçük salavatlarla sayının adetinin çoğalması [daha iyidir.] Mesela, *essalâtü vesselâmü aleyke yâ resûlallah* kafi.

Bizim mesela okuduğumuz salât ü selâmlar bunu on defa okursun, onu 50 defa okursun.

Onun için salât ü selâmı size tavsiye ederim.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillahi rabbilâlemin ve'l-âkibetü li'l-müttekîn. Vessalâtü vesselâmü alâ seyyidînâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn. el -Fâtiha.

Mehmed Zahid KOTKU

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

